

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงระมัดระวังมากๆเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี เพราะด้วยการคบเพื่อนไม่ดีลูกจะแสดงการกระทำผิดๆ และล้มเหลวจำพอ
- คำถาม:** บนพื้นฐานของมารยาทใดที่ลูกจะทำให้สภาพของตนก้าวหน้าไปได้
- คำตอบ:** หากลูกเคยทำความผิด ลูกควรที่จะมีมารยาทในการขอภัยจากพ่อ ลูกควรจะพูดกับพ่อว่า ลูกขอโทษ ไม่ควรที่จะมีร่องรอยของสำนึกที่เป็นร่างแม่เพียงเล็กน้อยในสิ่งนี้ สิ่งนี้จะทำให้สภาพของลูกก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง พื้นฐานของสภาพที่ต่ำเตี้ยคือ การรักษาหัวใจของลูกให้มีความซื่อสัตย์กับพ่อ อย่าคิดว่าตนฉลาดมาก ทุกคนทำความผิด เพราะยังไม่มีใครสมบูรณ์แบบ
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางที่เราอาจล้มลงได้ ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวัง

โอมซานติ บางสิ่งต้องถูกพูดออกมา ดังนั้นจึงเป็นสิ่งดีที่จะพูดว่า “โอมซานติ” ดวงวิญญาณต้องรับรู้เกี่ยวกับศาสนาดั้งเดิมของตน พ่อพูดว่า พ่อเต็มไปด้วยความสงบและพ่ออาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดั้งเดิมแล้ว ลูกคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของลูกคือ ความสงบ ทั้งโลกกำลังร้องหาความสงบ แต่ไม่มีใครรู้ว่าความสงบคืออะไร พวกเขาคิดว่ามีความสงบก็ต่อเมื่อการต่อสู้และการทะเลาะกันที่กำลังดำเนินอยู่นั้นหยุดลง อย่างไรก็ตาม ความสงบประเภทนั้นไม่มีประโยชน์ สามิและภรรยาบางคนทะเลาะกันที่บ้านในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น นั่นไม่ใช่ความสงบ ความสงบกับสิ่งนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณ จริงๆแล้ว ศาสนาดั้งเดิมของพ่อก็ยังเป็นความสงบด้วยเช่นกัน ใครคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ศาสนาของท่านคืออะไร ศาสนาของท่านก็ยังเป็นความสงบด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเรายังเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน จงบอกใครก็ตามที่มาว่า ศาสนาของเราคือความสงบใช่ไหม ดั้งเดิมแล้ว ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น และลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาท แนนอนว่าบทบาทต้องถูกเล่นผ่านร่างกาย จริงๆแล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปหาความสงบในป่า ดวงวิญญาณรู้จักศาสนาดั้งเดิมของตน ตอนกลางคืน เมื่อดวงวิญญาณรู้สึกเหนื่อยล้า พวกเขาจะอยู่อย่างปราศจากร่างและเต็มไปด้วยความสงบ ตอนกลางคืนมีความเงียบสงบ เสียงต่างๆจะเริ่มดับที่ยามรุ่งอรุณ กลางคืนและกลางวันนั้นมีขีดจำกัดในขณะที่กลางคืนและกลางวันนี้ไร้ขีดจำกัด หลังจากเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด ลูกๆดวงวิญญาณรู้สึกเหนื่อยล้า เหตุนี้เองลูกๆ ดวงวิญญาณจึงพูดว่าเวลานี้ลูกต้องการกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่อยังพูดด้วยว่า จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกจะไม่มีภาระจดจำระลึกถึงขณะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงในดินแดนแห่งความทุกข์ ในดินแดนแห่งความวุ่นวาย ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกๆ เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน จากนั้นก็จะมีความสุขและความสงบสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้นำทางของลูก ผู้ที่พาพ่อพาลูกกลับไปด้วยการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง มีผู้นำทางคนเดียวเท่านั้นหรือที่จะพาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ หรือว่าลูกๆ ของท่านก็ยังเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนี้ไม่อาจทำอะไรสำเร็จได้ นี่คือการทรมานที่ใหญ่โตมาก! ใบหน้าของทุกคนมุ่งไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งนั้นอยู่ไกลโพ้น การเดินทางไปยังบาทรินารถหรืออฆาณารถนั้นไม่ไกลเลย จริงๆแล้ว ง่ายมากที่จะไปที่นั่น อัจชะ การไปยังอาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นง่ายกว่า หรือการไปยังอฆาณารถและบาทรินารถนั้นง่ายกว่า อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นใกล้กว่าอฆาณารถและบาทรินารถใช่ไหม อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นดูเหมือนว่าอยู่ไกลมาก แต่การไปที่นั่นไม่ได้ใช้เวลานานเลย เป็นเรื่องของวินาทีเดียวเท่านั้น ลูกเพียงแค่มองจดจำสิ่งเหล่านั้นด้วยสติปัญญา การจาริกแสวงบุญทางร่างนั้นไม่มีสิ่งใดใหม่ ลูกเคยไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นมาถึงครึ่งวงจร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาและพาลูกๆไปสู่การจาริกแสวงบุญทางจิตวิญญาณ ลูกคือลูกๆที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่ต้องแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น ลูกไปที่วัดได้และอธิบายว่าเหล่าเทพนั้นปกครองอาณาจักรของตนเมื่อใด ใครทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเข้าใจว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นสถานภาพของผู้กราบไหว้บูชาจึงต่ำกว่าสถานภาพของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อทำให้ลูกๆมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นเทพ ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้จึงทั้งการกราบไหว้บูชาและกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง มายาสรางอุปสรรคมากมาย ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก ไม่มีใครถูกห้ามไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ วัดวาหรือที่ชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้มายาสรางความทุกข์ระทมมากมายให้แก่ลูกๆ ขณะที่ลูกกำลังทำความ

เพียรพยายามเพื่อเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชามาเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกล้มลงครึ่งแล้วครึ่งเล่า ส่วนใหญ่แล้ว ลูกตกลงไปในหลุมของตึกหา พ่อพูดว่า อย่าสกปรก จงระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้ สิ่งที่เราหวาดกลัวที่สุดคือ การปีนขึ้นไปบนกองไฟแห่งตึกหา และจมอยู่ในมหาสมุทรยาพิษ พ่อพูดว่า ลูกๆ ตึกหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เองลูกจึงต้องไม่คิดถึงการยุ่งเกี่ยวกับกิเลส สิ่งนี้จะทำให้ลูกสกปรก อย่าคิดว่ายาพิษนั้นถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของทุกคนที่มาที่นี่ เมื่อพวกเขาพบกัน บางคนประสบกับพายุภายในที่พวกเขาจะกลายเป็นคนสกปรก พ่อพูดว่า จงอย่าสกปรก อย่าไล่ตามผู้ใด อย่าทำความเพียรพยายามที่ตกลงไปสู่กิเลส พ่อปกป้องลูกจากสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆ มีความกระเสือกกระสนจากการล้มลงและจงระมัดระวังที่จะไม่ล้มอีกครั้ง มายาสร้างพายุมากมาย เคยมีลูกๆ ที่ดีมาก เป็นผู้ที่เชื่อฟัง ซื่อสัตย์และมีค่าต่องานรับใช้ที่ถูกมายาตบตีอย่างหนักจนจบลงอย่างสิ้นเชิง นั่นคือ เขาตายไปแล้ว สิ่งนี้อยู่ในละคร มายาทำให้ลูกสกปรก ไม่ใช่พ่อ แต่เป็นมายาที่ทำให้ความทุกข์แก่ลูกๆ ถึงครั้งวงจร พวกเขาตำหนิพระเจ้าอย่างผิดๆ ด้วยการพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พวกเขาไม่ได้คิดว่าพระเจ้าคือพ่อคนนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดจะเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครได้อย่างไรเล่า หากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเหตุของความทุกข์แล้ว มนุษย์ก็จะเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่กันมากกว่านั้น พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ที่สร้างปัญหากรรมเช่นนั้นให้ตนเอง ลูกแสดงการกระทำผิดๆ เมื่อลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนไม่ดีและลูกล้ม พ่อ ท่านธรรมดา ดังนั้นลูกจึงล้มท่าน พ่อให้คำสอนที่ดีมากเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกล้มคำสอนเหล่านั้น พ่ออธิบายว่า ลูกไม่มีโยคะที่สมบูรณ์ อย่าคิดว่าตนต้องให้การบรรยายเท่านั้น ยังมีเรื่องราวของบัณฑิตด้วยเช่นกัน เขาได้บอกผู้อื่นว่าพวกเขาข้ามแม่น้ำได้ด้วยการพูดว่า “ราม ราม” อย่างไรก็ตามเขาเองข้ามไม่ได้ เขาขอเรือเพื่อพาข้ามฟาก เขาเองไม่อาจทำสิ่งที่บอกผู้อื่นให้ทำได้ ไม่ควรเพียงแค่ว่าพูดเท่านั้นแต่ต้องทำด้วย คำพูด การกระทำและพฤติกรรมของลูกทั้งหมดควรเป็นเหมือนกัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องไม่ล้มพ่อ บาบทำให้ลูกเป็นผู้ที่ไม่เคยล้มหรือทำผิด พ่อพูดว่า หากลูกทำความผิด จงมาและขอการอภัยและพูดว่า *ลูกขอโทษ* ยกตัวอย่าง หากชีพบาบาพูดว่า “นี่เป็นความผิดของลูก” จงพูดว่า โอเค บาบ่าโปรดยกโทษให้ลูกด้วย ลูกดีๆ บางคนก็ไม่มีมารยาทที่จะทำเช่นนี้ พวกเขาทำความผิดที่อันใหญ่หลวง อย่างน้อยพวกเขาก็ควรขอการอภัย อย่างไรก็ตาม พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดมาก หากลูกทำบาป ลูกต้องขอการอภัย มิฉะนั้น บาบ่าจะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ โยคะสติปัญญาของลูกที่มีกับพ่อนั้นจำเป็นต้องดีมาก ๆ แม้ว่าบางคนจะให้การบรรยายที่ดีมากแต่ก็ยังไม่มีการสมบูรณ์พร้อม ลูกจะล้มลงอยู่เรื่อยๆ และจะพยายามปกป้องตนเองจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกพูดว่า บาบ่า ลูกทำความผิดนี้ให้อภัยลูกด้วยเถิด โอ ผู้เดียวที่เปี่ยมด้วยความเมตตา ให้อภัยลูกด้วยเถิด! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาขอการให้อภัยตลอดทั้งวัน พวกเขาสวดภาวนาต่อพ่อว่า โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด! อย่าให้ดารามราชลงโทษฉันเลย เหตุนี้เองลูกจึงต้องระมัดระวังอย่างมาก อย่าคิดว่าลูก 16 องค์สมบูรณ์เต็มแล้ว เปล่าเลย ลูกจำนวนมากเขียนถึงبابาโดยพูดว่า พวกเขามีความฝันที่ไม่บริสุทธิ์มากมายและไม่อาจจดจำบาบาได้ ลูกไม่ควรคิดว่าตนเองฉลาด ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาเต็ม 16 องค์สมบูรณ์ เวลานั้นลูกยังคงถูกเงามืดครอบงำ ลูกยังคงต้องไปให้ถึงสภาพที่สมบูรณ์ ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกจะโอบรับอย่างต่อเนื่อง เพราะดวงวิญญาณเหนือล้ำในตอนจบของวงจร พวกเขาจึงถูกดึงกลับบ้าน พวกเขาเร่งรีบที่จะกลับบ้านอย่างรวดเร็ว แต่ก่อนอื่นพวกเขาต้องกลายเป็นผู้ที่มีค่า บางคนมีความสุขที่เดินทางไปทั่วและสวมใส่อัญมณี ฯลฯ จากนั้นเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาจึงพูดว่า ฉันทิ้งبابามาโดยไม่จำเป็นเลย! อัจชะ ในกรณีนั้น จงมีความกล้าหาญและเรียนรู้บางสิ่ง ลูกต้องยกระดับแม้แต่ผู้ที่ประณามลูก แต่ไม่ควรเป็นว่าพวกเขาทำให้ลูกหัวเสียมากขึ้น มายาทำให้ลูกล้มลงและพ้อภัยระดับลูก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและการจาริกแสวงบุญทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของโยคะสติปัญญา การทำความเพียรพยายามนั้นใช้เวลา เป้าหมายนั้นแสนง่าย: ลูกรับสิทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที เมื่อลูกพูดว่า “بابา” แล้วลูกจะล้มท่านได้อย่างไรเล่า หากลูกมีศรัทธาว่าลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากبابาแล้วเหตุใดลูกจึงล้ม เหตุใดลูกจึงไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและมีความระมัดระวัง แม้แต่ลูกที่ดีก็ยังล้ม พวกเขาทำให้งานรับใช้เสียหายมากยิ่งขึ้น งานรับใช้แฝงตัวและการทำลายงานรับใช้ก็ยิ่งแฝงตัวด้วย ผู้คนในโลกรู้อะไร หากวิญญาณปีศาจร้ายหรือดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เข้าสิงบางคน นั่นก็ยังทำให้เกิดความเสียหายด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ติดกับอยู่ในมายาก็ยังเข้าสิงผู้อื่นได้ แม้ว่าลูกมีความรู้ แต่ยังไม่มีการสมบูรณ์พร้อม ข้อบกพร่องบางประการยังคงหลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจึงควรที่จะมีความกลัว เราต้องทำตามศรัทธาของبابา แทนที่จะทำตามศรัทธา หากลูกทำบางสิ่งที่ผิดโง่สถานภาพของลูกจะถูกทำลายแล้วลูกประสบกับการถูกลงโทษอย่างมากมาย การลงโทษที่รุนแรงสำหรับการกระทำที่เลวร้ายต้องได้รับที่นี่ เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปถึงสภาพคาร์มาติด ลูกต้องซื่อสัตย์มากๆ กับبابาทุกคนมีสายใยกับชีพบาบา ทุกศูนย์เป็นของชีพบาบา แล้วคำว่า ศูนย์ “ของเธอ” มาจากที่ใดเล่า ลูกเป็นของชีพบาบา มหาวิทยาลัยของโลกแห่งนี้เป็นของพ่อ นี่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งโลกของพระเจ้า การมีความคิดเช่นนั้นที่ว่า “นี่เป็นศูนย์ของฉัน” หมายถึงการตาย หลายคนล้มลงด้วยการพูดว่า “ของฉัน ของฉัน” ทุกสิ่งเป็นของชีพบาบา ลูกพูดว่า บาบ่าร่างกายนี้ จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ดังนั้น บาบ่าจึงพูดว่า อาณาจักรสวรรค์ทั้งหมดนั้นเป็นของลูก ลูก

ได้รับรางวัลที่ใหญ่มาก แล้วลูกจะให้อะไรเล่า ก่อนที่จะตาย บางคนให้สมบัติส่วนตัวแก่ชนิกกร (พราหมณ์พิเศษ) พวกเขาให้ทานสิ่งของเหล่านั้นขณะยังมีชีวิตอยู่ เมื่อผู้คนเห็นว่าบางคนตกอยู่ในกรณีทั้งหมดหวังแล้ว พวกเขาจะให้บุคคลนั้นให้ทานเพื่อทำบุญ พ่อพูดว่า ลูกๆ จงให้ทานทุกสิ่งขณะยังมีชีวิตอยู่ เหล่านั้นเป็นร่างกายเก่าๆ ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นของพ่อ ลูกเล่นบทบาทผ่านร่างกาย เวลานี้พวกมันจึงกลายเป็นร่างที่เก่าแก่ เวลานี้จึงมาเป็นของพ่ออีกครั้งแล้วลูกดวงวิญญาณ และร่างกายของลูกก็จะกลับมาสะอาด ทั้งสองจะถูกทำความสะอาดในเวลาเดียวกัน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์เวลานี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับพ่อ เมื่อลูกมีโยคะ ลูกจะเข้าสู่สภาพไต่เต้า เมื่อลูกไม่มีโยคะ ลูกจะอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ลูกต้องสนใจในการทำงานรับใช้ ลูกไม่ควรถามว่าลูกควรจะไปทำงานรับใช้หรือไม่ บาบาก็จะเข้าใจว่าลูกไม่ได้สนใจในการรับใช้ ลูกควรสนใจการทำงานรับใช้ผ่านความคิด คำพูดและการกระทำ หากลูกไม่ได้รับใช้ผ่านความคิดก็ให้รับใช้ด้วยคำพูดหรือการกระทำ ลูกควรทำให้ตนเองยุ่งอยู่กับงานรับใช้บางประเภทแล้วลูกก็จะได้รับการตอบแทนจากสิ่งนั้น ผู้ที่ทำโดยไม่มีใครขอร้องคือเทพ ผู้ที่ทำหลังจากมีผู้ร้องขอคือมนุษย์ และหากพวกเขาไม่ทำแม้หลังจากที่ถูกบอกกล่าวแล้ว พวกเขาก็เป็นคนไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง ลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกจะได้รับรางวัลมากตามนั้น ชีพบาบาถามว่า ลูกๆ พ่อมีมือหรือไม่ ชีพบาบานั่งอยู่ภายในร่างกายของผู้ที่ขณะเขียนจดหมาย ท่านไม่ได้นั่งอยู่บนหลังวัวตลอดทั้งวัน เมื่อวัวเหนื่อยล้าก็จะเริ่มมีน้ำไหลออกมาจากดวงตา ที่นี้ไม่มีเรื่องของน้ำตาที่เอ่อล้น ผู้นี้ต้องทำงานรับใช้ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ ว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาพูดสิ่งนี้ และดวงวิญญาณของผู้นี้ก็ยิ่งฟังด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายมาก! พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเป็นผู้สร้างสวรรค์ บาบามาเพื่อสร้างสวรรค์และทำให้คนรักลูกทำลาย สงครามมหาภาระตะอยู่เบื้องหน้า มียาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส ลูกเข้าใจว่าการละเล่นนี้กำลังจะจบลง บาบามาเพื่อพาพวกเรากลับไป มีภาระบาปที่ใหญ่โตอยู่บนศีรษะของลูก หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่อาจเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีได้ นี่คือการท้าทายโยคะที่จะทำให้กลายเป็นผู้ปกครอง ไม่ใช่โยคะที่จะทำให้เป็นประชากร ลูกจะเป็นประชากรหากไม่มีโยคะอย่างเต็มที่ บางคนพูดว่า บาบา ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีความสนใจอย่างมากมาในการทำงานรับใช้ ลูกเขียนมาถามบาบาได้ว่า ลูกจะเป็นอะไรหากลูกออกจากร่างเวลานี้ ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้ายเท่านั้น เวลานี้ลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อม ลูกต้องตรวจสอบสภาพของตนและถามตนเองว่า ฉันกำลังทำงานรับใช้ของบาบามากเท่าไร ฉันเต็มไปด้วยศรัทธาและเชื่อฟังมากเพียงไร ฉันเต็มที่กับการทำงานรับใช้และให้ทานชีวิตแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ผู้ที่นำเสนอสารไม่มีความสุขอย่างมาก นี่คือผู้เดียวและสัทกุญแจเดียวเท่านั้น และท่านมาเพื่อพาเรากลับบ้านไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข กูรูเหล่านั้นไม่อาจเรียกตนเองได้ว่าพ่อของโลกหรือครูของโลก พวกเขาแค่เพียงเรียกตนเองว่ากูรูของโลก ผู้เดียวนั้นเท่านั้นเป็นทั้งพ่อ ครูและกูรูของโลก ลูกรู้ว่าพ่อมาแล้ว และดังนั้นจึงรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ ไม่ใช่เรื่องดีที่จะมีสำนักร่าง จงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วร่างกายของลูกจะปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บ ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบและทรัพย์ มีทรัพย์อันไร้ขีดจำกัดที่นั่น ที่นี้ลูกต้องดิ้นรนเพื่อเลี้ยงตนเอง อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้นำทางทางจิตวิญญาณและอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงและทำให้ผู้อื่นทำเช่นนั้นด้วย จงระมัดระวังมากๆ ว่าโยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับที่ใด จงใส่ใจกับตนเองมากๆ
2. จงซื่อสัตย์กับพ่อ จงทำความเพียรพยายามที่จะคาร์มาตีต จงมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อขณะที่ลูกยังมีชีวิตเพื่อที่ว่าสิ่งนั้นจะถูกใช้ในหนทางที่มีค่า

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังและจบสิ้นสิ่งไร้สาระทั้งหลายด้วยการพิจารณาว่าตนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน
ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่ทรงพลัง ดังนั้นจงมีสำนึกรู้เสมอว่าลูกอยู่ในยุคที่ทรงพลัง ลูกคือลูกของพ่อ ผู้ทรงอำนาจ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลัง แล้วสิ่งที่ไร้สาระทั้งหลายจะจบลง ยุคเหล่านี้ไร้ประโยชน์และเมื่อลูกก้าวออกมาจากยุคหลัก เมื่อลูกมาอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกก็ได้ก้าวออกจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์แล้ว หากลูกรู้ตัวเกี่ยวกับเวลานี้แล้ว ลูกก็จะแสดงการกระทำตามเวลานั้นโดยอัตโนมัติ เป็นเวลาถึงครึ่งวงจรที่

ลูกมีความคิดไร้สาระและแสดงการกระทำที่ไร้สาระ แต่เดี๋ยวนี้ เวลาเป็นเช่นไร พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น

คติพจน์: ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอจะกลายเป็นนายผู้บัญญัติกฎหมายเหมือนพ่อบราห์มา

*** โอม ชานติ ***